

Arrest

nr. 92 701 van 30 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 28 september 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat S. BUYSSE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U verklaart dat u over de Georgische nationaliteit beschikt, christen van Georgische origine bent en afkomstig bent van Tbilisi.

U verklaart dat u in 1995 in Tbilisi met K.K. bent getrouwd. Hij was majoor in het Georgisch leger.

In 2008 nam hij deel aan de oorlog tegen de Russen. Uw echtgenoot is oorspronkelijk afkomstig uit Abchazië. Toen de oorlog ten einde was, ging hij op 20 augustus 2008 naar zijn ouders op bezoek in Ochamchire in Abchazië om te kijken of alles goed met hen was.

Op 25 augustus 2008 kreeg u bij u thuis bezoek van een man, L.A. genaamd. Hij vertelde dat hij een vriend en collega was van uw man en hij vroeg waar K.K. was. Omdat u alle vrienden van uw man kent en u deze man nog nooit eerder had gezien, was u enigszins wantrouwig.

Op 28 augustus 2008 belde uw schoonmoeder u op en zei ze dat zij telefoon had gekregen van een onbekend persoon die haar had verteld dat uw man en uw schoonvader waren vermoord.

Later vernam u dat uw man er blijkbaar van werd beschuldigd het militaire geheim te hebben geschonden en dat hij belangrijke informatie aan de Russen zou hebben doorgegeven. De lichamen van uw man en uw schoonvader werden nooit gevonden.

Gedurende de maanden die hierop volgden kwam L.A. nog regelmatig langs. Uiteindelijk bleek dat hij tot de veiligheidsdienst behoorde. Toen u hem vertelde dat u had vernomen dat uw man was vermoord, wilde hij u niet geloven en beschuldigde hij u dat u nog contact had met uw man. L.A. bleef langskomen samen met nog andere mensen van de veiligheidsdienst. Telkens werd er een huiszoeking uitgevoerd. Men bedreigde u omdat u niet kon of wou zeggen waar uw man was.

Na de dood van uw man kreeg u ook regelmatig dreig telefoons van ouders van gedode Georgische soldaten die boos waren op u omdat uw man een landverrader was. Men dreigde ermee uw kinderen te ontvoeren. Omdat u bang was om alleen te blijven, bent u in januari 2009 terug bij uw ouders gaan wonen. Op 25 februari 2009 overleed uw moeder als gevolg van de stress van de situatie.

L.A. en zijn kompanen bleven u ook opzoeken bij het huis van uw ouders. Omdat u zo vaak werd lastiggevallen en omdat uw vader wilde weten wat er precies met uw man was gebeurd en waarom hij werd beschuldigd van landsverraad, diende hij klacht in. Ook uw vader werd hierdoor bedreigd en geïntimideerd. Op 29 januari 2010 ging u op bezoek bij uw vader, maar u geraakte niet binnen en moest de deur openbreken. U vond uw vader dood op de grond en u zag dat de twee honden waren vergiftigd. Op 21 mei 2010 hebt u een medisch attest aangevraagd waarom werd verklaard dat uw vader in elkaar was geslagen.

Op 13 juli 2010 bent u uiteindelijk naar België. U reisde illegaal met een boot vanuit Georgië naar Italië, vanwaar u met een auto verder naar België ging. Op 27 juli 2010 bent u hier aangekomen.

Op 29 juli 2010 vroeg u asiel.

U verklaarde dat u een pand had onder uw huis dat u onderverhuurde, maar dat dat in mei 2012 door het Ministerie van Economie was in beslag genomen.

Ter staving van uw asielrelaas legt u de volgende documenten voor: uw identiteitskaart, de geboortektes van uw kinderen, uw huwelijksakte, de overlijdensakte van uw vader, een medisch attest i.v.m. uw vader en medische attesten van België.”

Verzoekster betwist deze beschrijving niet.

1.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“U vreest dat u in Georgië zult worden gevisieerd door de autoriteiten. De veiligheidsdienst zou u hebben lastiggevallen omdat ze op zoek zijn naar uw man, die wordt beschuldigd van landverraad. Via onbekenden vernam u echter dat uw man en schoonvader zouden zijn vermoord.

Verder zouden ouders van in de oorlog omgekomen soldaten, die vonden dat uw man een landverrader was, u en uw kinderen hebben bedreigd.

Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat uw asielrelaas en uw vrees voor vervolging niet geloofwaardig zijn.

Meerdere punten dienen in dit kader te worden aangestipt.

Ten eerste legde u vage en tegenstrijdige verklaringen af over de bedreigingen vanwege de Georgische veiligheidsdiensten.

Zo zijn uw opeenvolgende verklaringen tijdens de gehoren bij het Commissariaat-generaal tegenstrijdig met betrekking tot de bezoeken van L.A..

Tijdens het eerste gehoor verklaarde u namelijk dat L.A. de eerste keer bij u op bezoek kwam op 25 augustus 2008, dat hij toen alleen kwam. U zei dat er tijdens zijn tweede bezoek aan uw woning nog twee andere personen bij hem waren (CGVS 11/07/12 p. 17).

Tijdens het tweede gehoor vertelde u echter een ander verhaal.

U verklaarde dat L.A. al bij het eerste bezoek vergezeld was van twee mannen en dat zij aan de deur waren blijven wachten (CGVS 16/08/12 p. 13).

Deze versies zijn natuurlijk niet verenigbaar.

Toen u met deze tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, bleef u bij uw laatste verklaring. U zei dat er bij het eerste bezoek drie personen kwamen, maar dat enkel L.A. het huis binnenkwam (CGVS 16/08/12, p. 14).

Deze uitleg is niet afdoende. Er moet immers gewezen worden dat u bij uw eerste versie van dit verhaal heel expliciet zei dat L.A. alleen naar uw huis was gekomen en dat er pas vanaf het tweede bezoek andere personen bij zouden zijn geweest.

Deze tegenstrijdigheid over het eerste bezoek van L.A., de persoon die u gedurende het volgende anderhalf jaar zou blijven vervolgen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Verder legde u ook vage en inconsistente verklaringen af over het aantal personen dat bij de latere bezoeken van de veiligheidsdiensten betrokken zou zijn geweest.

Tijdens het eerste gehoor verklaarde u dat L.A. vanaf zijn tweede bezoek altijd was vergezeld door twee andere personen. Tijdens de latere bezoeken en huiszoekingen zou het slechts één keer gebeurd dat ze met meer dan drie personen waren (CGVS 11/07/12 p. 17).

Tijdens het tweede gehoor verklaarde u echter dat ze telkens met twee of vier personen zouden zijn geweest. U zei ook dat het meer dan tien keer was voorgevallen dat ze met vier personen bij uw huis waren langsgekomen (CGVS 16/08/12 p. 15).

Het commissariaat-generaal meent dat dergelijke vage en inconsistente verklaringen verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten tweede bleek u eveneens vage verklaringen af te leggen over de bedreigingen die u ontving van de ouders in de oorlog gesneuvelde soldaten.

U zei dat u gedurende een periode van één jaar telefonische bedreigingen ontving.

Toen u werd gevraagd hoe vaak dit was voorgevallen, antwoordde u echter: "Ik weet het niet. Vaak."

Toen u vervolgens werd gevraagd om enigzins te verduidelijken hoe vaak u dergelijke dreig telefoons ontving, moest u het antwoord schuldig blijven.

U bleef ook vaag over wanneer deze problemen waren begonnen. U zei dat dit begon nadat bekend was geraakt dat uw man een verrader zou zijn. Toen u werd gevraagd om te specificeren wanneer de dreig telefoons dan concreet waren begonnen, bleek u dit niet te kunnen (CGVS 16/08/2012, p.16).

Dit is niet geloofwaardig.

Indien u werkelijk dreig telefoons kreeg waarbij onbekenden zouden gedreigd hebben om uw kinderen te ontvoeren en vermoorden, dan kan redelijkerwijs van u worden verwacht dat u hier meer concrete verklaringen over zou kunnen afleggen.

Ten derde legde u tegenstrijdige verklaringen af over het moment waarop u terug bij uw ouders bent gaan wonen.

Tijdens het eerste gehoor had u verklaard dat u ergens in september 2008 opnieuw naar uw ouders was verhuisd omdat u bang was om nog alleen te blijven wonen (CGVS 11/07/12 p. 17).

Tijdens het tweede interview verklaarde echter dat u pas begin januari 2009 weer in uw ouderlijk huis ging wonen (CGVS 16/08/12 p.11).

Deze versies zijn uiteraard niet verenigbaar.

Toen u met deze manifeste tegenstrijdigheid werd geconfronteerd, verklaarde u: "Ik weet het niet meer" (CGVS 16/08/12 p. 15).

Deze verklaring is echter niet voldoende om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Deze tegenstrijdigheid kan immers bewaarlijk aan een loutere vergetelheid worden toegeschreven. Het is immers een significant verschil of u reeds in september 2008 (enkele weken of een maand na de verdwijning van uw man) bij uw ouders ging wonen, dan wel pas in januari 2009 (meerdere maanden later).

Deze vaststelling doet nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten vierde werd een ongerijmdheid vastgesteld tussen uw eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw verklaringen op het Commissariaat-generaal.

Bij de DVZ had u namelijk uitdrukkelijk verklaard dat uw vader na het overlijden van uw moeder één keer bij de Veiligheidsdiensten was geweest om te weten te komen waarom de ordediensten zo vaak bij jullie thuis kwamen (DVZ Vragenlijst vraag 3.5).

Tijdens uw verschillende interviews op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat uw vader heel vaak bij de veiligheidsdiensten is langsgegaan en dat hij onmiddellijk nadat men u begon te bedreigen klacht is gaan indienen (CGVS 16/08/12 p.17; 11/07/12 p.18).

Dit wordt echter niet aanvaard.

Van een asielzoeker kan namelijk redelijkerwijs worden verwacht dat zij gedurende de volledige asielprocedure eenduidige coherente en gelijklopende verklaringen aflegt. Dit blijkt bij u niet het geval.

Ten slotte moet erop gewezen worden dat uw gedrag bezwaarlijk te rijmen valt met de door u verklaarde vrees voor vervolging.

Er moet worden opgemerkt dat u pas in juli 2010 uit Georgië zou zijn vertrokken, terwijl u volgens uw verklaringen al sinds eind 2008 ernstig zou zijn vervolgd.

Zelfs toen uw vader in januari 2010 zou zijn omgekomen als gevolg van de slagen die hij zou hebben gekregen, zou u nog meer dan een half jaar in het land zijn gebleven. U verklaarde dat u eigenlijk in mei 2010 al van plan was om uw land te verlaten.

U verklaarde dat u toen speciaal naar het ziekenhuis was geweest voor het medische attest over uw vader, omdat dat als een bewijs van uw problemen zou kunnen dienen (CGVS 11/07/12 p.10; 16/08/12 p.5).

Er moet echter worden vastgesteld dat u ook na de ontvangst van dat document nog twee maanden hebt gewacht om uw land te ontvluchten.

Wanneer u hierover een uitleg werd gevraagd, verklaarde u dat u niet in mei wilde vertrekken, maar dat u zelfs nog vroeger wilde vertrekken, namelijk op het moment dat uw man werd gedood, maar dat het zo gemakkelijk niet was om te vertrekken, want door de dood van uw vader waren u en uw kinderen gechoqueerd en depressief (CGVS 16/08/12 p.8).

Later verklaarde u dan dat u uw land niet vroeger kon ontvluchten, omdat u nog alle nodige documenten moest verzamelen en omdat uw kinderen hun schooljaar nog moesten afmaken (CGVS 16/08/12 p.18). Dat u echter twee jaar lang wacht om uw land van herkomst te ontvluchten terwijl u verklaart voortdurend te worden bedreigd en te worden geïntimideerd, en dat u verklaart dat dat was omdat uw kinderen hun schooljaar nog moesten afmaken, wordt niet aanvaard.

Volgens uw verklaringen zou u in Georgië immers vrezen dat uw kinderen zullen worden ontvoerd en vermoord. Dergelijk gedrag is dus niet te rijmen met een gegronde vrees voor vervolging waarop u uw asielaanvraag baseert.

Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de ernst van de door u verklaarde vrees.

Tijdens de gehoren bij het Commissariaat-generaal verwees u een aantal keer naar geheugenproblemen als verklaring voor uw tekortkomingen in uw relaas en voor uw onvermogen om sommige gebeurtenissen te situeren in de tijd.

Er kan echter opgemerkt worden dat u geen enkel medisch attest voorlegt dat deze beweerde geheugenproblemen expliciet kan staven. De medische documenten die u voorlegde, gaan enkel over uw nierproblemen.

Daarenboven moet worden opgemerkt dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties geen details betreffen, maar gaan over essentiële gebeurtenissen die aan de kern van uw asielaanvraag raken. De loutere bewering dat u geheugenproblemen zou kennen, kan dus niet als een verschoningsgrond worden gezien voor de ernstige tekortkomingen in uw relaas.

De documenten die voorlegt ter staving van uw asielaanvraag zijn niet van die aard dat ze bovenstaande conclusies kunnen wijzigen.

Uw identiteitskaart, de geboorteaktes van uw kinderen en uw huwelijksakte bevatten immers enkel persoonsgegevens die door mij niet worden betwist.

De overlijdensakte van uw vader bevestigt dat uw vader inderdaad op 27 januari 2010 is overleden, maar kan niet als bewijs worden beschouwd voor uw verklaringen als zou u door de Georgische veiligheidsdienst worden geïnterviewd. Er wordt op de overlijdensakte namelijk nergens vermeld wat de doodsoorzaak is van uw vaders overlijden.

In het medisch attest over uw vader (Vertaling CGVS 11/07/12 p.10) wordt vermeld dat uw vader op 15 januari 2010 verschillende lichamelijke verwondingen zou hebben opgelopen nadat hij zou zijn aangevallen in zijn huis.

Omwille van de hierboven vermelde argumenten kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaring dat uw vader zou zijn omgekomen in de door u geschetste omstandigheden. Dit document kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet herstellen en kan dus niet volstaan om in uw hoofde het bestaan van een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging aan te tonen.

Verder worden uw verklaringen dat u door de Georgische veiligheidsdienst zou worden bedreigd op geen enkele manier bevestigd in dit document.

De medische attesten van het ziekenhuis Jan Palfijn in Gent betreffen enkel uw gezondheidstoestand, wat evenmin door mij wordt betwist.

Tenslotte verklaarde u dat u een pand onderverhuurde, maar dat dit in mei 2012 door het Ministerie van Economie werd overgenomen. U verklaarde hierover dat dit geen reden vormde voor uw vlucht naar België (CGVS 11/07/12 p.4).

Bijkomend dient te worden aangehaald dat u verklaarde verschillende medische problemen te hebben. Voor de beoordeling van deze medische elementen dient u zich echter te richten tot een geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Bijgevolg kan in uw hoofde niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoekster de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoekster voert in haar verzoekschrift van 28 september 2012 aan dat zij vaststelt “*dat er in gelijkaardige dossiers geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen de Franstalige en Nederlandstalige kamers*” (zie p. 2). Zij vraagt de zaak naar de algemene vergadering van de Raad te verwijzen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

2.2. Het is niet aan verzoekster om te vragen dat een zaak door de algemene vergadering zou behandeld worden.

Met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan immers alleen de eerste voorzitter of de voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen om de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

Het verzoek wordt dienvolgens niet ingewilligd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Krachtens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en de middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.

Onder ‘middel’ in de zin van deze bepaling moet worden verstaan de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Verzoekster somt in haar verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan zij de schending aanvoert en weidt uit over een aantal begrippen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoekster onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoekster (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft in zijn beslissing duidelijk en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn besluit steunt om van verzoekster noch de status van vluchteling te erkennen, noch de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Verzoekster beperkt zich in haar verzoekschrift van 18 september 2012 (zie p. 4-8) tot het herhalen van eerder tijdens het verhoor voor het Commissariaat-generaal afgelegde verklaringen en tot het vergoelijken en louter tegenspreken van de vastgestelde onaannemelijkheden.

Het komt echter aan verzoekster toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar ze in gebreke blijft.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift meerdere keren laat gelden dat zij in haar land van herkomst bang en gestresseerd was, wijst de Raad erop dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in iemands leven dermate in het geheugen gegrift staan dat deze persoon daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kan geven.

Waar verzoekster tevens aanhaalt dat zij tijdens haar verhoor op het Commissariaat-generaal verstrooid en gestresseerd was en dat zij door haar gezondheidstoestand geheugenproblemen heeft, wijst de Raad erop dat elke asielzoeker in zekere mate onder psychische druk staat; de aangehaalde gebeurtenissen zijn evenwel volgens de Raad dermate ingrijpend en fundamenteel dat verzoekster, ondanks de traumatische ervaring, bij machte moet zijn een coherent en correct verhaal te vertellen (RvS, nr. 150.619 van 25 oktober 2005).

Bovendien is de asielaanvraag op zich al een verzoek tot en een uiting van vertrouwen in de bescherming die de Belgische autoriteiten aan verzoekster bieden; de behandeling van een asielaanvraag geschiedt in vertrouwen en “vrees” kan geen reden zijn om in het onthaalland onjuiste informatie omtrent het asielrelaas te debiteren.

De Raad wijst er nog op dat verzoekster geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat zij aan geheugenproblemen lijdt. Het bij het verzoekschrift gevoegde attest is bestemd voor de dienst Regularisaties bij de Dienst Vreemdelingenzaken; nergens blijkt dat de Dienst Vreemdelingenzaken de diagnoses gesteld in het attest heeft erkend of bevestigd.

Uit niets blijkt dat verzoekster niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielpcedure, noch dat de door haar voorgehouden geheugenproblemen van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag.

Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat haar gezondheidstoestand haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde vaagheden, onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden onverkort blijven.

Verzoekster maakt aldus niet aannemelijk dat zij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

3.3. In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE